

Jacob Burgmann

**Programma Qvo Civibus Academicis Jesum Christum Primogenitum Ex Mortuis :
Occasione Dictorum Col. I. 8. & Apoc. I. 5. In Paschali Hac Festivitate ...**

Rostochii: Typis Joh. Weplingi[i], [1718]

<https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1776445139>

Druck Freier Zugang

Programmata omnia festiua ab a^o 1711 - 1720.

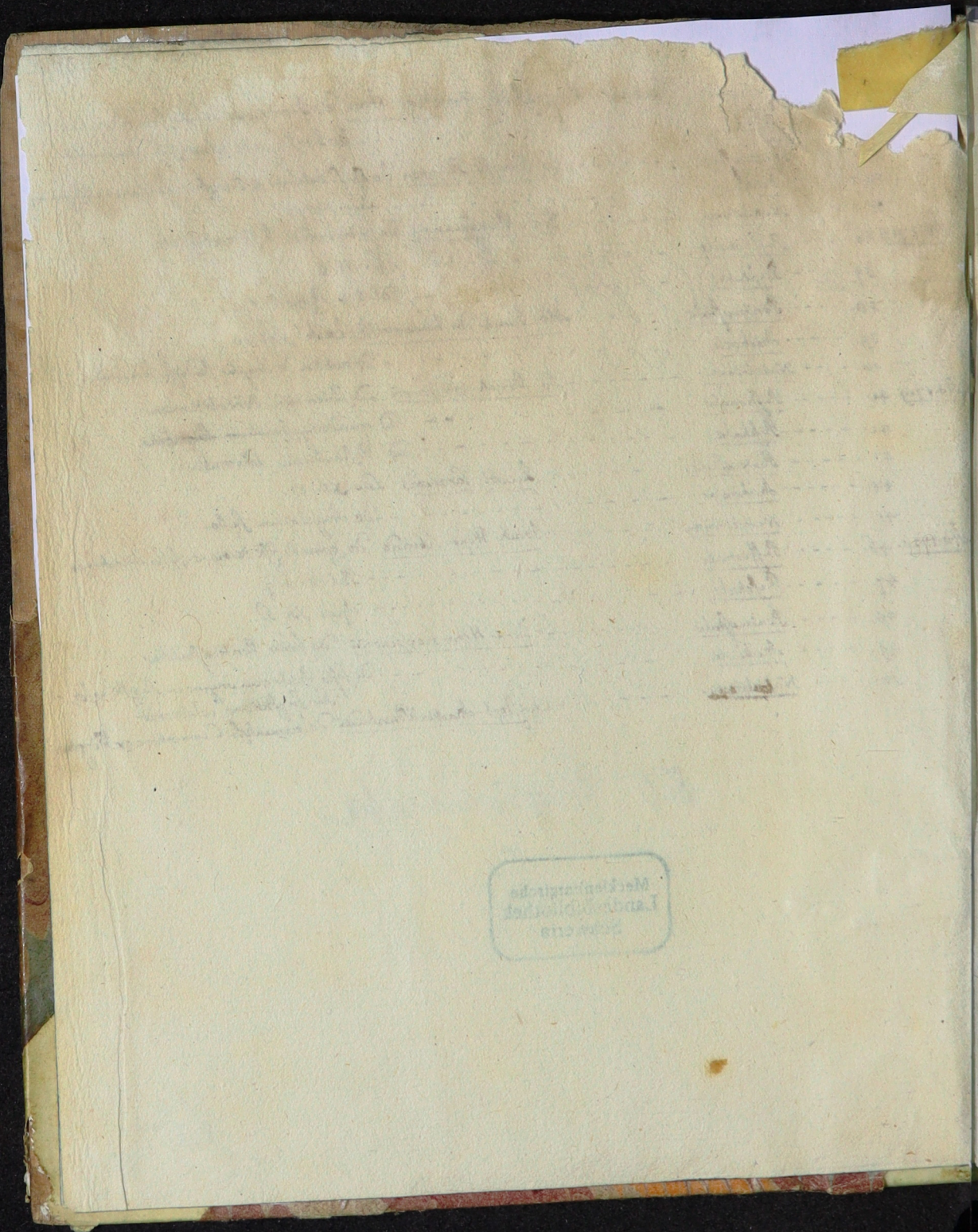
<u>A^o 1711.</u>	1.	Progr. <u>Passionale</u>	Rectoris Magnif. <u>Matthiae Stein</u>	ad Phil. II. 6. 7. 8.
	2.	<u>Paschale</u>		ad Phil. II. 9. 10. 11.
	3.	<u>Pentecostale</u>	<u>Jo. Ern. Schapen</u>	1. Jo. II. 20. 27. De uocatione
	4.	<u>Michaelis</u>	<u>Jo.</u>	De angelis et medicis.
	5.	<u>Natalitium</u>	<u>Joach. Henr. Librand</u>	De unione prolum, adoptione.
<u>A^o 1712.</u>	6.	<u>Passionale</u>		Da C. h. expromissore in criminaliter salua iustitia admissio.
	7.	<u>Paschale</u>		De solutione debiti per christum.
	8.	<u>Pentecostale</u>	<u>Jo. Fecht</u>	De Pentecoste Paup. Pentec. legeli opposita.
	9.	<u>Michaelis</u>		De Angelis bonis et malis.
	10.	<u>Natalitium</u>	<u>Jo. Nic. Christopie</u>	1. Cor. II. 12.
<u>A^o 1713.</u>	11.	<u>Passionale</u>		Gal. VI. 14.
	12.	<u>Paschale</u>		1. Cor. XV. 20.
	13.	<u>Pentecostale</u>	<u>Jo. de Klein</u>	Rom. VIII. v. 14. 15. 16.
	14.	<u>Michaelis</u>		Phil. XXIV. 8.
	15.	<u>Natalitium</u>	<u>Joach. Henr. Librand</u>	De pace q. Christum conciliata.
<u>A^o 1714.</u>	16.	<u>Passionale</u>		De captiuis at redemptis ab hostibus.
	17.	<u>Paschale</u>		De captiuis et postliminis reuocatis.
	18.	<u>Pentecostale</u>	<u>Caroli Andrie</u>	De sp. S. preciosissimo decore,
	19.	<u>Michaelis</u>		Apoc. XII. 10. 11. 12.
	20.	<u>Natalitium</u>	<u>Wib. Dau. Habermann</u>	Ad natalem Seruatoris nostri.
<u>A^o 1715.</u>	21.	<u>Passionale</u>		De passione C. con uita et morte speculo.
	22.	<u>Paschale</u>	<u>Jac. Burgmann</u>	ad Rom. VI. 4.
	23.	<u>Pentecostale</u>	<u>Joach. Alb. de Krackewitz</u>	De sp. S. in templis Christ. presentia.
	24.	<u>Michaelis</u>		q. Superstitionum Angelor. cultum.
	25.	<u>Natalitium</u>	<u>Petri Becker</u>	De stella natalicia et Mercurio soli proximo.
<u>A^o 1716.</u>	26.	<u>Passionale</u>		De amore puro C. p. uenti et pictoris iuicamentis.
	27.	<u>Paschale</u>		De mortuor. resurr. et miraculo g. nae leges.
	28.	<u>Pentecostale</u>	<u>Joach. Alb. de Krackewitz</u>	De glorificatione filii Dei et a sp. S. f. f.
	29.	<u>Michaelis</u>		Gen. XXXII. 2. 3.
	30.	<u>Natalitium</u>	<u>Matthiae Stein</u>	De Iesu natalitico uero admirabili.

	<u>Passionale</u>	<u>Rectoris Magnifici Mathiae Stein</u> de Imminente morte sua admirabili
	<u>Paschale</u>	de I. resurgente exsurg. sua admirabili
33	<u>Pentecostale</u>	<u>Jo. Consti. Schepen</u> de Sp. S. iubilati N. T. mystici collatione et designatione
34	<u>Michaelis</u>	Luc. XV. 10.
35	<u>Natalitium</u>	<u>Jac. Burmanni</u> de admirandi I. C. natalitate
40. 1718 36	<u>Passionale</u>	1 Cor. II. 8.
37	<u>Paschale</u>	Col. I. 8. Apoc. I. 5.
38	<u>Pentecostale</u>	<u>Alb. Joach. De Kneenitz</u> Luc. XII. 10.
39	<u>Michaelis</u>	De notitia de Angelis studiose servanda.
40	<u>Natalitium</u>	<u>Jo. Joach. Wödenen</u> ad Solemnia Natalitiorum.
40. 1719 41	<u>Passionale</u>	ad quadragesimatum Septuagesimae.
42	<u>Paschale</u>	ad Paschaliolum Solemnia.
43	<u>Pentecostale</u>	<u>Jacobi Carmon</u> Luc. XI. 13.
44	<u>Michaelis</u>	De Angelorum festo.
45	<u>Natalitium</u>	<u>Joach. Henr. Schmidt</u> de Episcopo filii Nativit. c. filii Rhodinae
40. 1720 46	<u>Passionale</u>	Phil. II. 6. 7.
47	<u>Paschale</u>	Apoc. XX. 6.
48	<u>Pentecostale</u>	<u>Don. Henr. Koepenick</u> de festo Pentecostalibus.
49	<u>Michaelis</u>	De festo Mich. qua originem Saphthiofo,
50	<u>Natalitium</u>	huc Saphthiofo celebrando.
		<u>Christoph. Martin Burchard</u> de miraculosa Conceptione ex Virgine.

50 Programmate

Mecklenburgische
Landesbibliothek
Schwerin

Ko

PROGRAMMA
ovo
CIVIBUS ACADEMICIS 37.
**JESUM CHRI-
STUM PRIMO-
GENITUM EX
MORTUIS**

OCCASIONE DICTORUM
Col. I. 8. & Apoc. I. 5.
**IN PASCHALI HAC FESTI-
VITATE**

Piâ mediatione considerandum, vitæque purioris cultu
prosequendum sistit

RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
**M. JACOBUS BURG-
MANNUS,**

GRÆC. LIT. P. P., FACULT. PHILOS. SENIOR, ET
ECCLESIAE NICOLAITANÆ PASTOR.

**ROSTOCHII, Typis JOH. WEPPLINGI, SEREN. PRINC.,
& ACAD. Typogr.**

1719

I quis feriatorum, quos publicis conventibus quotannis in beneficiorum Divinorum memoriam celebrat Ecclesia, dierum solennis esse debet: si quod festum singulari nobilitatur eminentia: si quod tempus gaudio spirituali, lætis tripudiis plausuque excipiendum: excipiendus est sane præsens hic, quem nunc ingredimur, temporis articulus; eminet hodiernum festum Paschatos; solennis esse debet dies resurrectionis dulcissimi Salvatoris nostri, Domini Jesu Christi. Solem occidentem tristes mox insequuntur noctis tenebræ: oriens autem splendorem iterum ac lucem affert animantia cuncta exhilaraturam. Quantum igitur jucunditatis fidelium conciliabit animabus, quod solem justitiæ, quem occidentem sepulchri in tenebris demersum spectaverant, nunc iterum prodire ac mortis tenebris fugatis, majori splendore oriri ac fulgere vident? Non ulla terris unquam serenior illuxit dies, quam qua Dominus gloriæ crucifixus ac mortuus, absoluto redemptionis opere, e mortuis resurrexit, eque sepulchri tenebris, ceu triumphator mortis & interni, in lucem iterum processit. Quapropter eandem à Veteribus *ἡμέραν λαμπροφóρον* & quidem peraptè, appellatam deprehendimus. Hæc enim veram solidamque nobis attulit in Salvatore nostro gaudendi materiam. Etenim, si mortis vinculis detentus fuisset Christus, nec eam se vicisse resurrectione sua demonstrasset, fides nostra periclitaretur, quin omnis spes Christianorum inanis futura esset, vanaque. Resurrectio quippe Christi firmissima est Christianorum tutissimaque fidei anchora, spes Christianorum propria, utpote ex qua & propter quam immota fide credimus, promeruisse eum, ut nostra quoque corpora olim sint resurrectura. Hoc namque graviter docet

docet divino afflatus Spiritu, Gentium Doctor; Paulus
 1. Cor. XV. 12 -- 24. Et hinc est, quod Christus in Scriptura
 vocatur ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, *primogenitus ex mortuis*,
 non à Paulo solum Coloss. I. 18. sed & Johanne, Apocal. I. 5.
 Cui consonum, quod 1. Cor. XV. 20. dicitur: *Christus*
resuscitatus ex mortuis est, *primitia dormientium factus*. Cum
 dicitur *Primogenitus ex mortuis*, nemo non intelligit, im-
 propriam eam esse loquutionem, ut significetur, quem-
 admodum per generationem vita viventibus datur: sic
 per resurrectionem, quæ amissa per mortem erat, vita
 restituatur: quemadmodum & regenerationis vocabulum
 usurpatur Matth. XIX. 20. Christo dicente: *Amen, dico*
vobis, quod vos, qui sequuti estis me, in regeneratione quan-
do sedebit Filius hominis super throno gloriae suae, sedebitis et-
iam vos super duodecim thronis, judicantes duodecim Tribus
Israëlis: Quamlibet enim Christus in ipsa morte non
sine omni vita fuerit, salva nimirum vita personali,
quam habuit ex unione hypostatica; naturali tamen pri-
vatus vitâ erat, quæ est ex unione animæ atque corpo-
ris, vere adeo realiterque mortuus, Matth. XXVII. 50.
Luc. XXIII. 46. Hanc verò vitam resuscitatus recepit, un-
 de resurrectio & ζωοποίησις seu vivificatio vocatur i. e.
 vitæ pristinae morte amissæ restitutio per reduntionem
 animæ cum corpore. Non autem simpliciter ex mortuis
 genitus, sed *primogenitus* vocatur, quo nomine priori-
 tas quædam respicitur atque significatur. De ipsa qui-
 dem voce πρωτότοκος Philologi & Critici consulendi erunt,
 quorum de ejus constructione non una deprehenditur
 sententia esse. Non lubet, neque vacat, subtilitatibus
 nos immisceri, sed dicimus, hoc Christi titulo indicari
 ejus præ reliquis mortuis prioritatem non physicam tan-
 tum, quæ temporis est, sed & moralem, quæ prærogati-
 vam aliquam infert. Dicitur, inquam, Christus primo-
 genitus ex mortuis ratione durationis, quod ante eum a-

resuscitati non fuerunt, sed ipse primus fuit à morte resurgentium: quemadmodum primus in ordine alios antecedentes negat. Non potest cuiquam inter Christianos ignotum esse, jam ante Christi resurrectionem alios quosdam è morte ad vitam revocatos fuisse. Sic Elisæus Propheta 2 Reg. IV. Sunamidis resuscitasse filium legitur, & ipse Christus in diebus carnis suæ, antequam mortem subiret, Juveni Nainitico, filiæ Jairi, Lazaro mortuis vitam reddidit, ipsos resuscitando. Verum enim verò, verè tamen, non obstantibus illis, Christus primogenitus ex mortuis est, siquidem illorum longè diversa ratio. Illi namque ante Christum mortuum resuscitati à vitam equidem naturalem hanc atque temporalem resurrexerunt, quos postea adveniente extrema ipsorum hora rursus mori oportuit, ut adeò bis mortui fuerint. At Christus uti semel mortuus fuit, ita semel resurrexit ad vitam nulla posthac morte finiendam, nullo seculorum decursu terminandam, Scimus enim, ut Paulus Rom. VI. 9. 10. loquitur, quod Christus postquam resuscitatus ex mortuis, non amplius moriatur, mors illi non amplius dominabitur. Quod enim mortuus est, peccato mortuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo. Quotquot igitur ad vitam immortalem resurrexerunt, sequentur demum resurrectionem Christi, antequam nullus ad eam resurrexit. Hoc est, quod iterum Apostolus 1. Cor. XV. 23. inculcat, scribendo: Quilibet in proprio ordine: Primitia Christus. Deinde qui Christi, in adventum ipsius. Equidem legimus, cum Christo resurgente multa corpora dormientium Sanctorum suscitata fuisse; veruntamen & his Christi resurrectionem præcessisse, manifesto satis apparet, ex Matth. XXVII. 52. 53. ubi post resurrectionem ipsius è monumentis suis exiisse dicuntur. Quapropter remanet, titulum primogeniti ex mortuis indicare, Christi resurrectionem duratione sive tempore omnes antecedere, quotquot ad vitam æternam vel resuscitati jam sunt,

sunt, vel olim resuscitandi, cum apparebit Christus iudicatum vivos mortuosque. Porro etiam, veluti supra insinuat, per idem hoc nomen designatur eminentia quædam & prærogativa resurgentis Christi. Scilicet, uti primogenitis multa olim eminentia & prærogativa concessa erat: ita & Christo primogenito ex mortuis, prout ipse Apostolus insinuat, vocando eum simul caput corporis Ecclesiæ, item principium simpliciter, & postquam primogenitum ex mortuis eum dixerat, addendo: *ut sit in omnibus ὁ πρῶτος, ipse primas tenens.* Quemadmodum non minus Apocal. I. 5. cum titulo primogeniti ex mortuis coniungitur quod sit *Princeps Regum terra.* Ecquæ vero illa præeminentia? quis principatus primogeniti ex mortuis Christi nostri? Non dicam nunc de regno ejus in genere, quod cum Patre commune & quoad divinam naturam per æternam à Patre generationem; quoad humanam, ex communicatione, vi unionis hypostaticæ cum Divina natura, habet. Neque prolixè adducam, quod resurrectione sua mortem cum temporalem, tum æternam devicerit, mortis, Diaboli, inferni Victor atq; Dominus. Præcipue modo attendimus, quod, sicut ipse virtute propriâ resurrexit, ita & ratione virtutis ac efficacix sit primogenitus ex mortuis, sua resurrectione resurrectionis omnium causa existens, ita ut nostra resurrectio ab ejus dependeat resurrectione. *Qui primus omnium à mortuis tanquam caput resurrexit, devicta morte, ut nos etiam inferiora membra sua à morte excitaret, & ad immortalitatis consortium eveheret; qui causa est resurrectionis omnium hominum, & non modo primus resurrexit, verum etiam resurrectione sua meruit omnium hominum resurrectionem: uti eximius Scripturarum Apostolicarum Paraphrastes, nostras quondam Lubinus Comment. in Epist. ad Coloss. Cap. I. 18. scribit. Est autem Christus, ut specialius id explicemus, causa resurrectionis nostræ, non merito solum, sed & potentia sua. Quemadmodum enim Pater habet vitam in seipso; ita dedit etiam filio vitam habere in seipso. Et quemadmo-*

dum Pater suscitatur mortuos & vivificat; ita etiam Filius, quos
 vult, vivificat. Joh. V. 26. & 21. Ex quibus igitur patescit,
 quænam sit Christo excellentia, quæ ejus prærogativæ, cur
 primogenitus ex mortuis dicatur. Haud tamen lpernenda
 videtur Flacii in Gloss. super Epist. ad Coloss. Cap. I. 18. obser-
 vatio probabilis & expositio: Posses, inquit, illud princi-
 pium etiam de primitiis exponere, sicuti I. Cor. 15. his primitia re-
 surrectionis dicitur, ut sicut olim tantum primitia frugum Deo of-
 ferebantur, Deus autem toti messi benedicebat: sic oblato per pas-
 sionem, & resurrectionem Filio, ac ad Patrem abeunte, ille toti cor-
 pori ipsius mystico organibusque membris benedicat, ut omnia resur-
 gant. Etiam sic Christus sua resurrectione nobis promeritus
 resurrectionem est. Primogenitus igitur ex mortuis, tam
 quia primus resuscitatus est ad vitam æternam; tum quia
 princeps ac causa est resurrectionis omnium ad ἀφθαρσίαν &
 vitam sine fine duraturam suscitandorum. Et hæc, CIVES
 HONORATISSIMI, de isthoc nomine Christi, quo primoge-
 nitus ex mortuis dicitur, paucis brevibusque commentari volui,
 quo largiorem sacris vestris meditationibus Paschalibus oc-
 casionem darem, profundiorum materiam subministrarem.
 Agite verò, cordibus vestris altius infigatis memoriam ejus,
 qui primogenitus ex mortuis est. Sic enim in fide vestra con-
 firmabini, sic christiana vestra spes magnum accipiet nutri-
 mentum, sic contra terrorem mortis refugium invenietis,
 ac in agone constituti dulcissimam sentietis consolationem.
 Sic Christus, cum Paulo loquor, predicatur, quod ex mortuis re-
 suscitatus sit: quomodo dicunt quidam inter vos quod resurrectio
 mortuorum non sit? Quod si resurrectio mortuorum non est, neq;
 Christus resuscitatus est, I. Cor. XV. 12. 13. Firmissimum heic ha-
 bemus ex Christi resurrectione resurrectionis nostræ argu-
 mentum, quod in sequentibus latius ab ipso Apostolo didu-
 ctum cernatis. Equidem meliorem de vobis omnibus spem
 foveo, quam ut suspicari possim, esse vos inter, qui resurrex-
 tionem prætracte sint negaturi. Nihilominus Salvatoris
 nostri

nostri ex mortuis primogeniti sæpius recordemini, conve-
niens est atq; necessarium. Ne patiamini, hanc fidem vestram
ab Epicuræis, quorum venter ipsis Deus est, vanisq; hujus-
modi Sectatoribus labefactari, dubiamve reddi. Sancte sedu-
loq; custodiatis spem futuræ resurrectionis, ne à Diabolo, im-
placabili Dei fideliumq; hoste, eadem cordibus vestris eripi-
atur. Quod si contigerit, quod ipse tamen avertat! permissu
Dei, quempiam vestrum in dubitationem de resurrectione
incidere, recurrat is ad Christum primogenitum ex mortuis.
*Si enim credimus, quod Jesus mortuus sit; sic etiam Deus eos, qui
obdormiverunt per Jesum, reducet cum ipso: quemadmodum*
nos certos reddit Apostolus, *1. Thess. IV. 14.* Non igitur est,
cur mortem reformidatis, certi corpora vestra majori olim
gloria prædita ad immortalem vitam, virtute, resurrectio-
nis Christi resurrectura esse. Nam Christus *transformabit cor-
pus humilitatis nostræ, ut illud sit conforme gloriæ ipsius, juxta ef-
ficaciam, quæ ille potest etiam subicere sibi ipsi omnia, Philipp. III.*
21. Propterea enim factus est primogenitus ex mortuis. Ve-
runtamen caveamus, oportet, ut ne ipsimet nos tanti boni
reddamus indignos. Non equidem vitâ nostrâ salutare il-
lam mereri resurrectionem possumus; possumus tamen eâ-
dem illi obesse, ac impedire. Nam, qui heic viventes in pec-
catis mortui vitam transigunt, illi quidem ad judicium ulti-
mum etiam resurgent: siquidem *hora veniet, quæ omnes, qui
in monumentis sunt, audient vocem Christi & prodibunt, Joh. V.*
25; ast resurgent non ad vitam, sed ad mortem æternam:
resurgent ad immortalitatem, quæ vero nonnisi perpetua
mors erit. Quapropter id quoque cogitemus, Christum ex
mortuis primogenitum resurrectione sua nos à morte non
solum temporali & æterna, sed & spiritali liberasse, no-
strumque proinde officium esse, ut è morte peccati virtute
Spiritus Sancti nos vivificantis, resurgamus, vitam viventes
resurrectione Christi dignam. *Deus enim, juxta Eph. II. 4. 5.,
qui dives est misericordia, propter multum amorem suum, quo dile-*
xit

xis nos, cum essemus mortui peccatis, vivificavit cum Christo, una-
que suscitavit. Sicut igitur resuscitatus est Christus ex mortuis per
gloriam Patris, sic etiam nos in novitate vite ambulemus. Rom. VI.
4 Quisquis itaq; particeps fieri cupit salutiferæ resurrectio-
nis Christi, & enim ipse resuscitatus propter justificationem
nostram, Rom. IV. 25. is & è peccati morte resurgat, oportet.
Audiat hortantem Spiritum Sanctum, Ephes. V. 14. ita nos o-
mnes excitantem: *exergiscere, qui dormis, surge à mortuis, &
illucescet tibi Christus*, qui est primogenitus ex mortuis. Cujus
moniti observantes si fuerimus, firmeq; fide crediderimus in
Christum, certi esse, firmâque cordis fiduciâ persuasi possu-
mus, Caput nostrum sua post se membra tracturum esse, ac
ut ipse primogenitus ex mortuis est, sic omnes, qui ejus su-
mus, cum extremus illucescet dies, a morte ad vitam nullis
seculorum terminis finiendam resuscitaturum. *Beatus &
sanctus est, qui habet partem in resurrectione prima: super iis mors
altera non habet potestatem Apoc. XX. 6.* Eja dulcissime Jesu,

Nunc in excelsis Dominus resurgens

Et supra cœlos Deus elevatus,

Inde venturus homo iudicatus

Denuo iudex:

Corda tu sursum nostra tolle;

Qvo Patri dexter resides in alto;

Ne resurgentes facias in ima

Præcipitari.

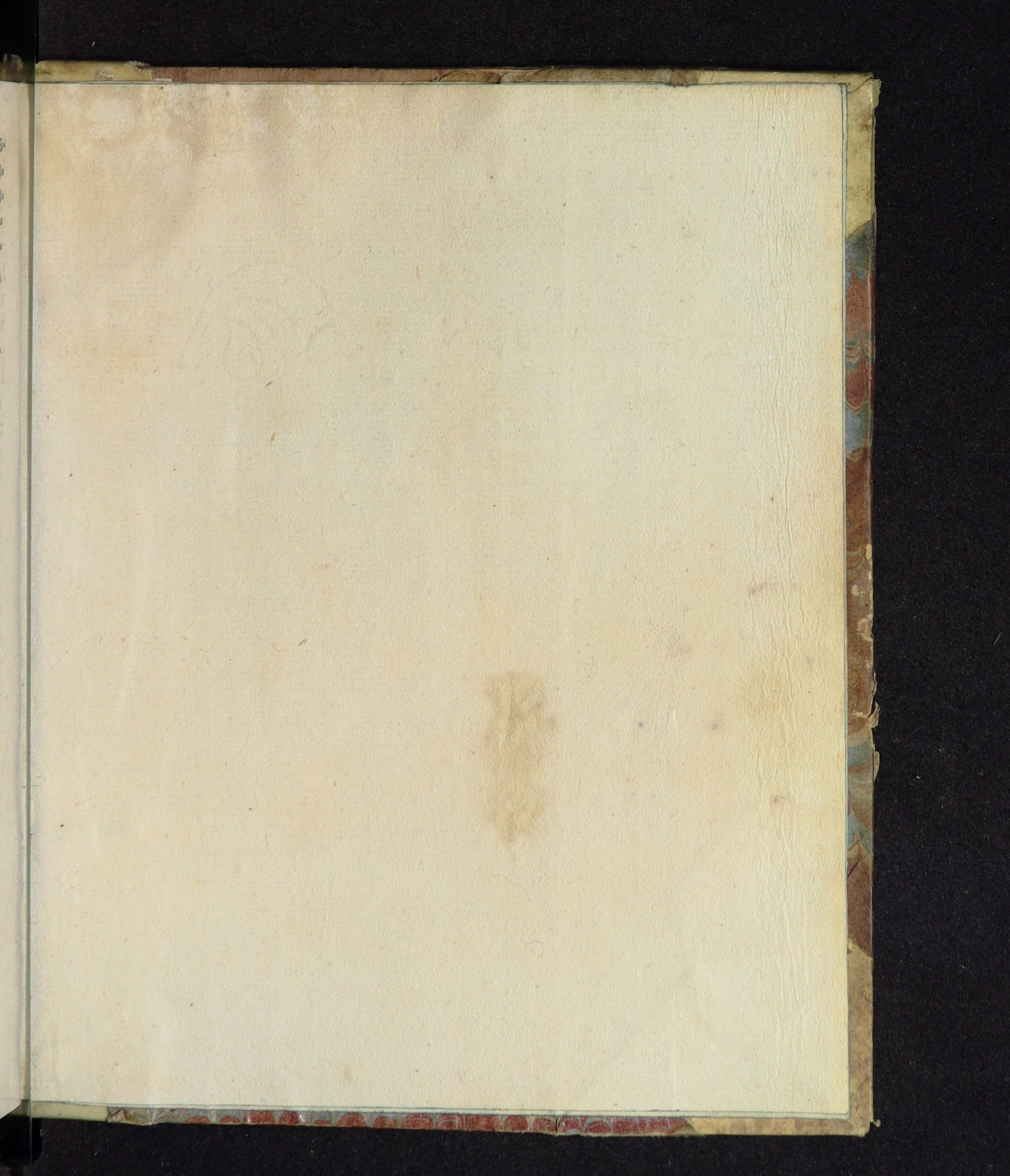
Hoc Pater tecum, hoc idem sacratus

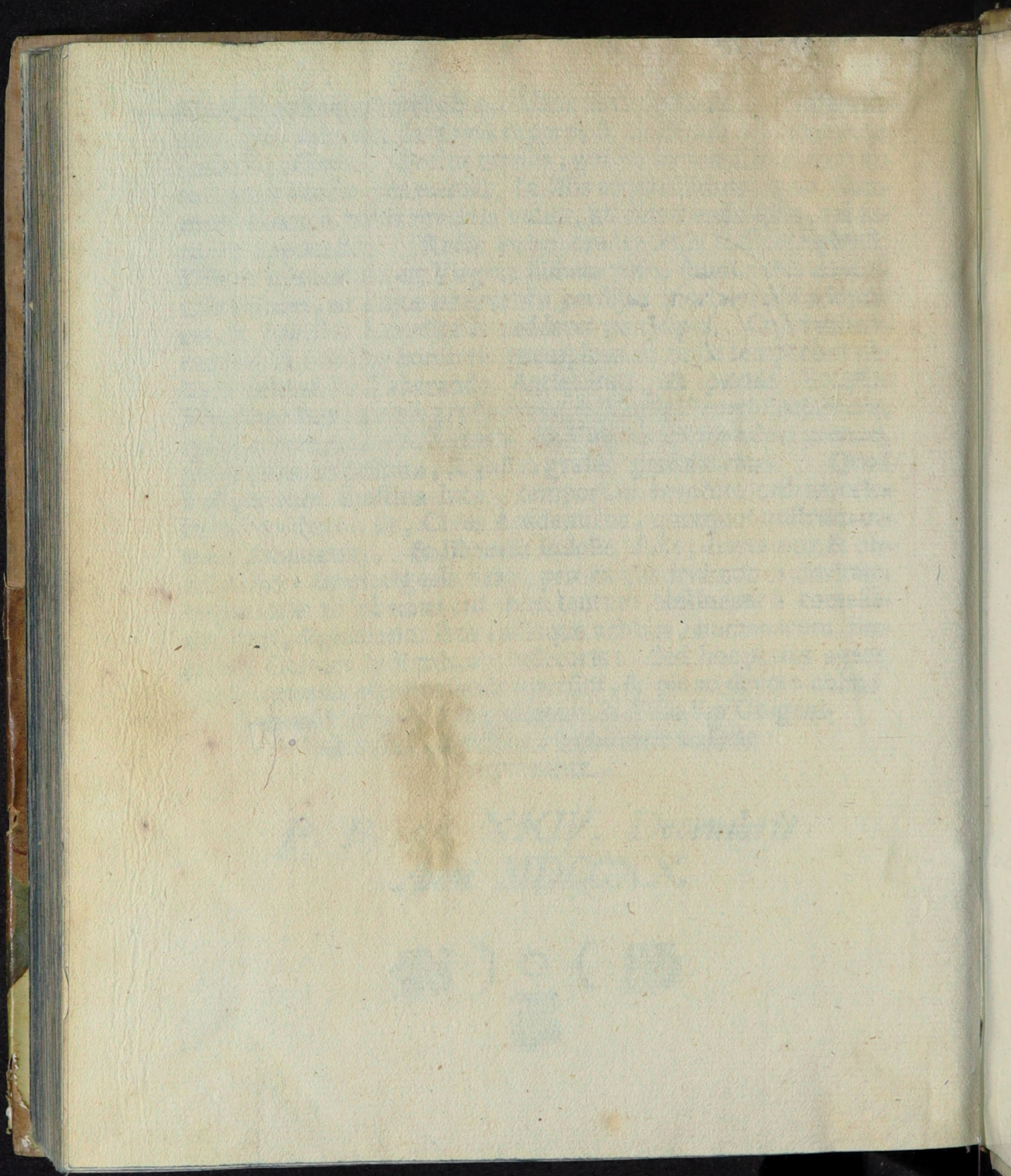
Præter amborum, pie Christe, Flatus;

Cum quibus regnas Deus unus omni

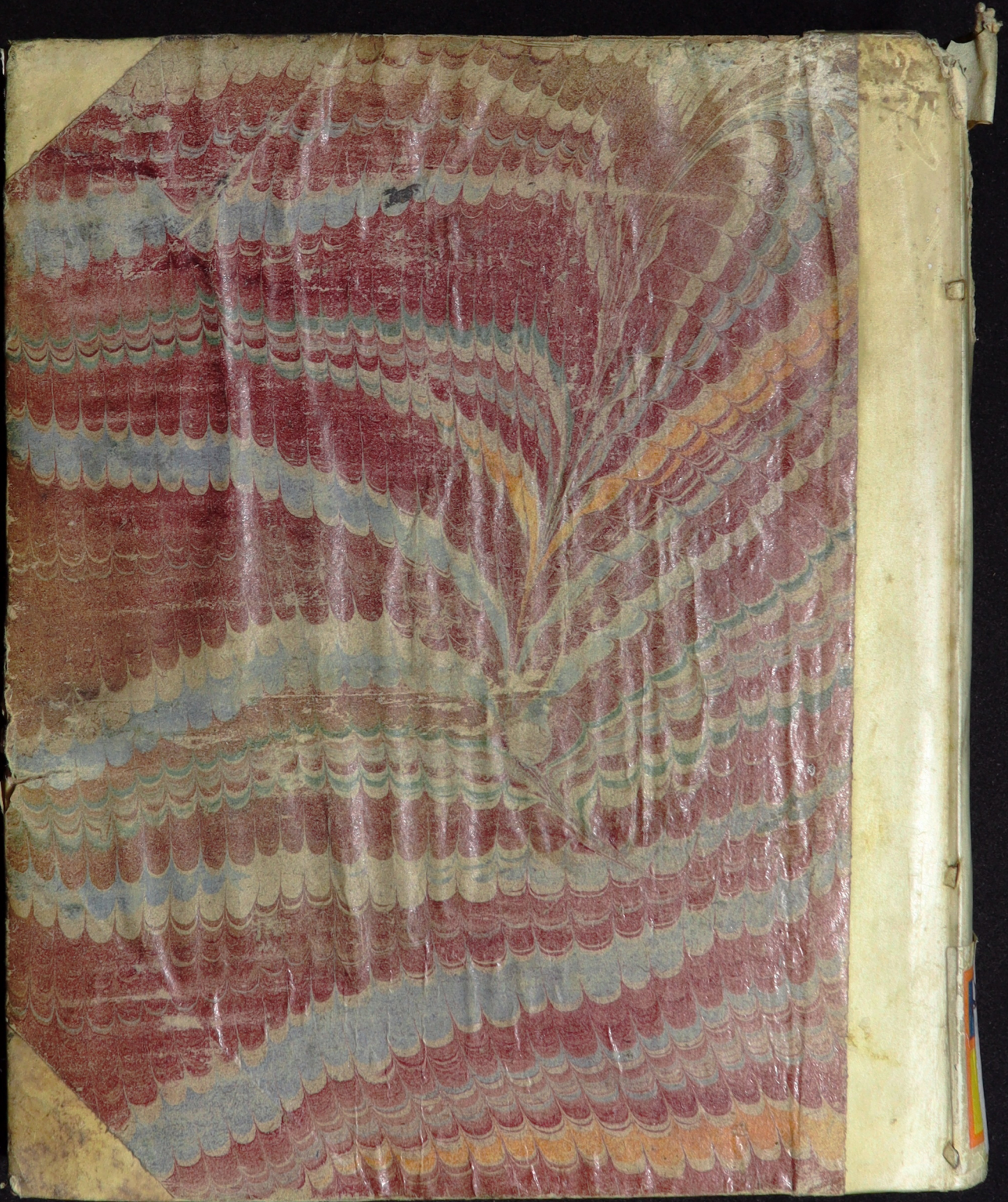
jugiter ævo.

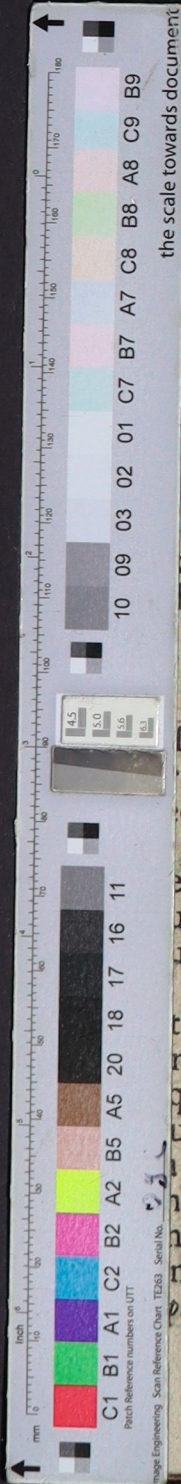
*P. P. Sub Sigillo Rectorali, ipso Die Pa-
schatis, XVII. Aprilis A. O. R.
MDCCXVIII,*

the scale towards document

liti sæpius recordemini, conve-
ne patiamini, hanc fidem vestram
ter ipsis Deus est, vanisq; hujus-
tri, dubiamve reddi. Sancte sedu-
resurrectionis, ne à Diabolo, im-
te, eadem cordibus vestris eripi-
od ipse tamen avertat! permissu
dubitationem de resurrectione
stum primogenitum ex mortuis.
mortuus sit; sic etiam Deus eos, qui
duces cum ipso: quemadmodum
1. Thess. IV. 14. Non igitur est,
certi corpora vestra majori olim
lem vitam, virtute, resurrectio-
Nam Christus transformabit cor-
sit conforme gloria ipsius, juxta ef-
subjicere sibi ipsi omnia, *Philipp. III.*
st primogenitus ex mortuis. Ve-
tet, ut ne ipsimet nos tanti boni
quidem vitâ nostrâ salutare non
possumus; possumus tamen eâ.
e. Nam, qui heic viventes in pec-
ant, illi quidem ad judicium ul-
quidem hora veniet, qua omnes, qui
vocem Christi & prædibunt, *Joh. V.*
tam, sed ad mortem æternam:
m, quæ vero nonnisi perpetua
quoque cogitemus, Christum ex
urrectione sua nos à morte non
t, sed & spirituali liberasse, non
esse, ut è morte peccati virtute
ntis, resurgamus, vitam viventes
m. *Deus enim, juxta Eph. II. 4. 5.,*
propter multum amorem suum, quo dile-
xis